

בס"ד, כ"ט אלול תשע"א, ערב ראש השנה תשע"ב, גיליון מס' 165

החג בפנינסק

יוצא לאור ע"י ישיבת "פאר ישראל" פינסק, בלרוס, בראשות הרב משה פימה.

פניני הפרשה

ראש הישיבה, הרב משה פימה

בימים הנוראים אנו מבקשים מהקב"ה שיזכור לנו ברית אברהם ועקידת יצחק וקוראים בתורה בפרשת וירא שבה סוקרת בפנינו הפרשה אירועים שונים, מהחשובים ביותר בהתהוות עם ישראל אותם חווה אחד מאבות האומה, אברהם אבינו. הפרשת מספרת לנו על המלאכים באוהל אברהם והבטחתם, מהפכת סדום ועמורה, הצלת לוט, הולדת יצחק והניסיון העשירי הקשה מכולן בו עמד אברהם אבינו ניסיון העקידה - עקידת יצחק. נראה כמדומה שהמכנה המשותף לכל מאורעות הפרשת הוא הקרבה העצמית של אברהם אבינו לאלוקיו ולעמו ובמיוחד בעקידת יצחק.

תורה מלשון הוראה - הוראה בחיים. סיפורי התורה בכלל ובספר בראשית בפרט, אינם לשם סיפורי מעשיות גרידא או שיכתוב ההיסטוריה היהודית אלא התורה באה ללמד אותנו הוראה בחיי היום יום אלפי שנים לאחר המאורע עצמו.

עקידת יצחק - אחת מהפרשות מעוררות השראה של דראמה הנוגעת בעצם הנפש היהודית. עקידת יצחק חרתה בלב האומה היהודית את סמל האמונה ומסירות הנפש האין סופית הבאה אלינו מאברהם אבינו ע"ה. פרשה זו המשמשת עבורנו, עד סוף כל הדורות, מופת ודוגמה להקרבה עצמית ולמסירות לה' ועליה התחנכנו ובה אנו מחנכים את ילדינו.

כשאנו קוראים את סיפור העקידה על כל פרטיו לכאורה הדברים תמוהים ודורשים הסבר.

ראשית, יצחק נולד לאברהם בן יחיד לזקוניו, נצר המיועד להמשיך ולהנציח את זרעו איך אברהם הולך לשוחטו ולהכחיד את המשך זרעו היחיד? ובכלל, הרי ה' הבטיח לאברהם 'כי ביצחק יקרא לך זרע' פירושו שמיצחק תקום האומה היהודית אז איך אברהם לא שאל ולא תמה על ציווי ה' לעלות את יצחק על המזבח ולשוחטו?

בהמשך סיפור העקידה ישנו עוד קטע מעניין בו המלאך אומר לאברהם: 'אברהם אברהם אל תשלח ידך אל הנער ואל תעש לו מאומה... וכפי שהמדרש מאריך בפירוש אריכות הלשון כאן. לכאורה, מדוע המלאך היה צריך לומר 'אברהם אברהם' פעמיים, ואח"כ עוד להאריך 'אל תשלח ידך' ולהוסיף 'אל תעש לו מאומה' מה האריכות כאן? הרי ברגע שאברהם שמע את המלאך היה צריך מייד להבין שהוא צריך לעצור ולא לחכות לכל כך הרבה אמירות, כאילו לאשכנע אותו לעצור וכי הוא כל כך רוצה להרוג את בנו?

לפני שנבאר את השאלות האלו נפתח בסיפור שסיפר 'בעל התניא' ומייסד חסידות חב"ד, רבי שניאור זלמן מלאדי:

פעם אחת כשהייתי בחצרו של מורי ורבי, המגיד ממעזריטש, - מספר רבי שניאור זלמן - שמעתי שיחה בין שלושה חסידים ש'דנו' ביניהם "מה היה המיוחד כל כך בעקדת יצחק?" שאל החסיד הראשון, "אם אלוקים היה מתגלה אליי ומצווה עליי להקריב את בני יחיד, האם לא הייתי מצויה לו?" ואז השיב: "אילו אלוקים היה אומר לי להקריב את בני יחיד, הייתי דוחה קצת את המעשה ושומר אותו איתי לכמה ימים. גדולתו של אברהם הייתה נעוצה בכך שהוא קם מוקדם בבוקר כדי למלא מיד אחר הצו האלוקי".

אמר החסיד השני: "אילו אלוקים היה אומר לי להקריב את בני יחיד, גם אני לא הייתי מבזבז אף רגע והייתי מבצע את פקודת מיד. אבל הייתי עושה זאת בלב כבד. גדולתו של אברהם הייתה גלומה בעובדה שהוא הלך לעקדה בלב מלא שמחה על ההזדמנות להגשים את רצונו של אלוקים".

אמר החסיד השלישי: "גם אני הייתי ממלא אחר רצון אלוקים בשמחה. אני חושב שייחודיותו של אברהם התבטאה בתגובתו כאשר גילה שמדובר היה במבחן בלבד. כאשר אלוקים ציווה עליו, "אל תשלח ידך אל הנער ואל תעש לו מאומה..." אברהם התמלא שמחה - לא מפני שבנו יחידו לא ימות, אלא מפני שניתנה לו הזדמנות למלא צו אלוקי נוסף".

סיכם רבי שניאור זלמן את הסיפור ואמר: "האם אתם סבורים שהיו אלה דיבורים בלבד? כל אחד מהם תיאר את מידת ההקרבה העצמית שהוא עצמו הגיע אליה בשירות הבורא".

חברים יקרים, חושבני, כי המיוחד והמעלה האמיתית בסיפור העקידה גם על מסירות הנפש של אברהם בניסיונות הקודמים וגם על מסירות נפש שראינו אצל הרבה צדיקים בהסטוריה כולה, כל אחד ואחד מהם כבודם במקומם מונח שהסכימו למסור את נפשם באמת ולוותר על חייהם או על חיי ילדיהם או על ממונם במסירות נפש אמיתית הם ללא ספק הקריבו את חייהם במסירות נפש... רק שאצל אברהם אבינו מעבר להקרבת החיים הפיזיים הייתה כאן הקרבה עצמית. זו מסירות נפש אחרת לגמרי, זו הייתה הקרבה עצמית כי הוא ידע שיכול להיות שבה הוא מקריב את בנו הוא הורס את כל העצמיות שלו ושל העם היהודי...

זמני השבת בפנינסק:
 הדלקת נרות: 18:43
 שחרית: 9:30
 סדר הלכה: 17:00
 תהלים: 17:15
 מנחה: 17:30
 צאת השבת: 19:52

הגיגים לחג

ראש השנה הוא יום המלכת ה'

מאחר וראש השנה הוא יום בריאת העולם הרי זה היום בו הקב"ה - המלך על העולם - וכיום שכזה הרי כפי שבמלכות הארצות המלך החדש שב ובוחן את נתיניו האם הם ראויים לחנינה או שמא... כן הוא לגבי ראש השנה.

אכן מי שמבקש בראש השנה חפצי העולם הזה עליו נאמר "ולעלוקה שתי בנות שם האחת הב הב" (הזמן לבקש על חפצי העולם הזה הוא ביום כיפור)

ויבאר זה במשל גביר נדיב הגיע לביתו החדש, ובפתח ביתו החדש חיכה אדם שבקש ממנו סיוע כספי, האם לא זו תהא ההתייחסות אל האביון שהגביר יזרוק אותו ויגיד לו שזה לא הזמן כעת?!

בברכת שבת שלום
הרב גרשוו רוזנפלד

הוא ידע שיכול

כוונת הדברים, אברהם היה חלוץ ההקרבה העצמית. סיפור עקדת יצחק הוא המקרה הראשון של הקרבה עצמית בכל ההיסטוריה כולה. הקרבה עצמית אינה דומה להקרבת החיים כי אברהם אבינו סלל את הדרך לכל הדורות להקרבה עצמית ומסירות נפש.

אברהם אבינו גילה את בוראו ושמ' בו מטרה אחת ויחידה לפרסם את שם ה' בעולם וזו הייתה שליחותו שבעבורה הוא הקריב את הכל, את עצמו וחיייו כי שליחות זו הייתה יותר חשובה לו מחייו שלו.

במשך שנים רבות חשש אברהם שלשליחותו אין יורש, וכי עבודתו - הבאת האמונה בה' לכל באי עולם תיפסק כאשר הוא ילך לעולמו... ואז אירע הנס הגדול כמעט בגיל 100 הוא חובק בן שעליו אומר לו ה' 'כי ביצחק יקרא לך זרע' שמח אברהם שמחה גדולה יש ממשך לדרך יש יורש לשליחות... ואז מגיע הניסיון הגדול שלמעשה הורס לו את כל התוכניות... ציווי ה' על עקידת יצחק הייתה עברו לו רק ללא תכלית ומטרה המקדשת את האמצעים, אלא למעשה, זה היה נוגד לכל דבר שהוא האמין בו, זה ניגד לכל דבר שלמעשה הוא הקריב את חייו ולכל דברי ה'... אליו עד היום...

עקידת יצחק הייתה נוגדת את יסוד עצמיותו של אברהם שהייתה פרסום שמו של ה' בעולם ובכל זאת הוא ביצע זאת! מדוע? כי ה' ציווה עליו לעשות זאת. וזו הייתה גדלות ההקרבה עצמית והויתור על כל האינטרסים העצמיים שלו כי זה רצונו של ה'.

וזה בעצם גם ההסבר לשאלה השנייה מדוע המלאך היה צריך לומר 'אברהם אברהם' פעמיים, ואח"כ עוד להאריך 'אל תשלח ידך' ולהוסיף 'אל תעש לו מאומה' מה האריכות כאן? אצל אברהם היה מונח שרצונו של ה' כרגע זה להקריב את יצחק ורק אחרי שהוא הבין מהמלאך שרצון ה' עכשיו הוא ההיפך... לא להקריב אז הוא שינה את רצונו. כי הנקודה אצלו הייתה ההקרבה עצמית.

זו ייחודיותה של פרשת העקידה מכל הניסיונות הקודמים של אברהם שהיו לפני זה כי בעצם כאן התגלה ההקרבה עצמית של אברהם אבינו במילואה ולכן אנחנו כל יום פותחים את תפילה בסיפור העקידה כי בעצם המסר הוא שאנחנו היום מקבלים את הכוח מאברהם אבינו על ההקרבה עצמית שלנו, הוא פתח את הצינור לכל עניין המסירות נפש כיום. ברור שהיום לא נדרשת מאיתנו הקרבה גדולה אלא קצת להקריב את הרצונות שלנו וקצת לוותר על הנוחיות שלנו למען עם ישראל.

נסיים, בסיפור קצר הממחיש את ההקרבה עצמית כיום בדור שלנו. פעם ישבו חסידים בהתוועדות חסידים בחודש אלול והתוועדו ברוח ימי הסליחות והרחמים כאשר נכנס יהודי ושאל מה הנושא עליו מתוועדים? ענו לו אנחנו מדברים על ראש השנה, על תשובה וכד'. אמר להם היהודי, מעניין, אולי תספרו לי מה זה תשובה? איך עושים את זה? אמרו לו בוא שב איתנו הצטרף אל ההתוועדות והגישו לו קצת 'לחיים' כהוא לגם מהכוסית אמר אוי מה זה? זה מר לי מאד... הם השיבו לו 'זו תשובה... יפה, אתה מתחיל קצת להרגיש מר, שלא טוב, אז כבר תחילת התשובה...'

חדש בפיונסק

מגישים: איטשע מאיר סולוביציק, אליהו ראקוב.

ספסלי הישיבה בשנת הלימודים הקרובה.

בטקס רב רושם חולקו התעודות למס' מסיימי קורס הדרכת חתנים ע"י הרב שמחה כהן שליט"א והרב נחום דיאמנט שליט"א ובניהם מורנו ראש הישיבה הקודם הרב רזנפלד זה המקום לברכת הצלחה להרב אלחנן רזנפלד בתפקידו כמדריך חתנים {מדריך החתנים הרב אלחנן רזנפלד שליט"א מקבל בטלפון 0526443400}.

הלם וזעזוע בקהילה על אשר טרם ניתן אישור השלטונות לפתיחת בית הספר לבנים במבנה הקבוע שלו והילדים נאלצים עדיין להשתכן במלון בעיר שנשכר במיוחד עבורם ע"י הנהלת בית הספר.

עם סיום גאולתו שיפוצו ושחזורו של בית הכנסת של רבי אהרון הגדול מקארלין בעל הניגון "קה אכסוף" בעיירת ממלכתו "קרלין" אשר במדינת רוסיה הלבנה, מחפשים תורם לריהוט ולספריה תורנית אשר ישמשו - דבר יום ביומו - את תלמידי הישיבה הקדושה שהוקמה על קברו, לפרטים ניתן לפנות לטל - 8019 00 375 29 671.

עברו בדרכם בעירנו וניצלו את הזמן ללימוד.

כמידי שנה יוצאים לקראת ראש השנה תלמידי הישיבה לחזק ולעודד את התפילות בתפוצות ישראל בקהילות בלארוס נלווה בתפילה וברכה את חברנו היוצאים ה"ה יצחק מאיר סולוביציק ה"ו שיצא לעיר אריוול שם מכהן כרב הראשי ר' נחום זלזנוב שליט"א מבוגרי הקהילה בפניסק. הבה"ח אלי שרייער ה"ו שיצא לעיר קלינקוביץ. יהושע זיידל ה"ו היוצא לעיר גומל.

ברכת צאתכם לשלום לקבוצת התלמידים בראשות המנהל הרוחני שלבית הספר בית אהרון בניס ר' אברהם גבירצמן שליט"א והרב נחמן קיוותי שליט"א היוצאים לעיר אומן ה"ה ישראל מילגרום, יעקב ישראל ברוך,

ברכת ברוכים הבאים לחברנו היקר אברהם אלימלך גבירלובץ נ"י שיצא לארץ לעשות את הימים הנוראים במחיצת רבו האדמו"ר מקארלין שליט"א.

ברכת ברוכים הבאים והצלחה רבה לתלמידים החשובים אשר כהן ה"ו מלונדון אשר באנגליה, אברהם אלימלך סלומון ה"ו מאופקים, אשר בארץ שבאו לחבוש את

בשבת שעברה פרשת כי-תבוא יצאו תלמידי הישיבה ה"ה ישראל מילגרום, יעקב ישראל ברוך, לשבתון בעיר מוגילוב וב"ה הייתה פעילות עניפה בעיר כאשר עשרות ילדים והורים הגיעו לשבות יחד עם.

לרגל יום ההילולא של מרנא הכהן הגדול מאחיו רבי ישראל מאיר מראדין ה"חפץ - חיים" זכר צדיק וקדוש לברכה יצאו כל תלמידי הישיבה בראשות מורנו ראש הישיבה ר' משה פימה שליט"א אל עיירת ראדין לשפוך שיח לפני בורא עולם לקראת הימים הנוראים הממששים ובאים עלינו לטובה.

זק"א בלארוס בסיוע ארגון "החובש" הקימו חפ"ק בכניסה לבית העלמין לתת עזרה וסיוע לכל העולים לתפילה.

בין המוני העולים הגיע גם מורנו ראש הישיבה לשעבר הרב יצחק ברבר שליט"א שניצל את ההזדמנות והגיע לעיר פניסק לביקור בהיכל הישיבה הקדושה "פאר - ישראל" ודיבר לפני התלמידים ואברכי הכולל על מהות הימים.

גם חברי הקבוצה שמארגן הרב אלי רזנברג שליט"א - בוגר הקהילה המארגן קבוצות נוסעים קבוע מקומות הקדושים בבלארוס -

עלון "השבת - בפיונסק" מוקדש השבוע - לרפואת: דליה בת אסתר, שרה דינה רחל בת יהודית, זהבה בת אסתר, ברכה לאה בת שיינדל המכונה יפה, טובה בת אסתר, מנחם בן שרה, פנינה בת אסתר איבון, אהרון בן חנה מלכה. לזיווג הגון במהרה: לשלמה בן דליה, יעקב ישראל בן דליה, יצחק מאיר בן יהודית. לעילוי נשמת: הר"ר ירוחם דוד ספיייער זצ"ל, האשה הצדקנית מרת אסתר רחל בת ר' שמואל מנחם הכהן הלפרין, מרת שושנה רודא בת אפרים ירחמיאל ע"ה, הר"ר שמואל מנחם בן הר"ר אפרים.